

04 **πολιτισμός/πρόσωπα**► **Παναγιώτης Λαμπρίδης, συγγραφέας****Το –διασκεδαστικό– ημερολόγιο ενός γραφίστα**

■ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΣΤΟΦΟΡΟ

► **Γιατί αποφάσισες να βγάλεις αυτό το βιβλίο;** Έλα μου ντε. Γιατί άραγε; Εγώ να πω ότι τα ποιήματά μου ήθελα να βγάλω, αλλά ο εκδότης μου είπε «Φιλαράκι σε καμία περίπτωση. Θα πεινάσουμε κι οι δύο». Αλλά έλα που είχα το ψώνιο μου. Και βρήκα τη λύση. Του έδωσα Το Ημερολόγιο ενός Γραφίστα και ξετρελάθηκε. Μετά, τον εκβίασα ότι αν θέλει να το βγάλει θα πρέπει να βγάλει και τα ποιήματά μου. Ε, και περιμένω τώρα. Εντάξει πλάκα κάνω. Ήθελα πολύ να βγάλω το ημερολόγιο, γιατί ήταν η πρώτη μου απόπειρα να γράψω κάτι σε μεγάλη φόρμα που να έχει ροή και συνοχή, αλλά και γιατί θεώρησα ότι δεν υπάρχει κάτι αντίστοιχο που να έχει κυκλοφορήσει. Οι γραφίστες, ξέρεις, είμαστε και λίγο μονόχνοτοι τύποι. Δεν ασχολούμαστε πολύ ο ένας με τον άλλον. Πού να κάτσει λοιπόν να γράψει άνθρωπος για τον χώρο. Έτσι, που λες, είδα το κενό στην Αγορά και είπα «Αρχηγέ μου, θα κάνουμε τζακπότ. Θα τσινήσουν ίσως μερικά από τα συναδελφάκια και θα σε βρίσουν ολίγοι πρώην εργοδότες, αλλά τι να γίνει». Κάπου διάβασα ότι ένας συγγραφέας δεν μπορεί να είναι μια ντροπαλή στριπτιζέζ. Πρέπει να εκτεθείς και να πεις τη γυμνή αλήθεια. Και αποφάσισα το λοιπόν να γδυθώ. Έτσι είναι η ζωή.

► **Υπήρξαν στιγμές που είπες «φτάνει πια τα παρατάω»; Τι σου έδωσε τη δύναμη να συνεχίσεις;**

Να πω, φτάνει τα παρατάω στη γραφιστική, ή φτάνει τα παρατάω στη συγγραφή του βιβλίου; Ε, και στα δύο να σου πω δεν θα μου έκανε καμία εντύπωση να τα παρατήσω, γιατί είμαι και τύπος που βαριέται εύκολα. Από συγκυρίες, νομίζω, συνεχίζω να κάνω αυτή τη δουλειά και από καραμπόλα έβγαλα αυτό το βιβλίο. Με την ευκαιρία, να σου πω για το βιβλίο ότι το βγάλαμε μέσα σε μια βδομάδα. Παίζει να κάναμε και το παγκόσμιο ρεκόρ γρηγορότερης έκδοσης. Πότε το έστειλα, πότε μου το ενέκριναν, πότε τυπώθηκε, πότε το παρουσίασα και πότε σου δίνω συνέντευξη εδώ, δεν έχω καταλάβει τίποτα. Αλλά και πάλι δεν μου προκαλεί καμία έκπληξη, γιατί να σου εκμυστηρευτώ εδώ, ότι έχω αγοράσει γαμπριάτικο κουστουμί και αμάξι μέσα σε ένα τέταρτο. Συμπερασματικά λοιπόν από ότι φαίνεται, η ταχύτητα μου ταιριάζει. Αλλά τι λέγαμε, α ναι, για το αν θα έλεγα φτάνει τα παρατάω. Ε, κοίταξε να σου πω, εγώ δεν είμαι και εγωιστής άνθρωπος. Αν δω ότι κάτι δεν τραβάει παιδάκι μου, γιατί να καταπιεστώ και να ζαλίζω τον κόσμο; Τα βάζω πάνω στην

Τον γνώρισα στο 48ο Φεστιβάλ Βιβλίου στο Ζάππειο κι είχαμε μια πρώτη συζήτηση για το βιβλίο του. Το χιούμορ του εξαιρετικό και η συνέντευξή μας κατέληξε να γίνει ένα είδος standup comedy!

Το Ημερολόγιο ενός γραφίστα κυκλοφορεί από τις νέες εκδόσεις Υδροπλάνο και όντως ξεχωρίζει και για τη γραφιστική δουλειά. Διασκεδαστικό και σπαρταριστό, προσαρμοσμένο ωστόσο στην οδυνηρή

ζυγαριά μου και λέω, «αγόρι το θες πολύ αυτό που κάνεις; Αξίζει τον κόπο; Είσαι καλός ή παραμυθιάζεσαι;» Κάθομαι που λες, διαλογίζομαι λίγο κι αν καταφέρω και απαντήσω συνεχίζω. Αλλιώς λέω, άμε στο καλό.

► **Σε βοήθησε η αίσθηση του χιούμορ που έχεις ή σε παρεξήγούσαν;**

Και τα δύο. Άλλοι τρελαίνονται, άλλοι με βρίζουν. Μερικές φορές με βρίζω κι εγώ. Κι αυτό γιατί το χιούμορ μου τις περισσότερες φορές δεν έχει σταθερό παρονομαστή. Εξε-

λληνική πραγματικότητα των τυπογραφικών και των εκδόσεων. Μια εξαιρετική σάτιρα του τρόπου που λειτουργούν τα διάφορα αφεντικά, έχοντας κάθε είδους απαιτήσεις από τους εργαζόμενους που αμείβονται με το ελάχιστο δυνατόν...

Το χιούμορ γίνεται ενίοτε πικρό σε διάφορες καταστάσεις όπου ο συγγραφέας προσπαθεί να βρει μια οποιαδήποτε δουλειά. Δεν γράφω τίποτα άλλο. Σας αφήνω να απολαύσετε τον χειμαρρώδη λόγο του.

λίσσεται και μεταλλάσσεται, όπως ακριβώς και εγώ παχαίνω και ψηλώνω. Καλά, τώρα πια μόνο παχαίνω, αλλά λέμε. Δηλαδή, για να σου δώσω να καταλάβεις, με άλλα πράγματα γελούσα μικρός με άλλα τώρα. Μόνο με το Βέγγο γελάω πάντα. Έτσι και με το χιούμορ μου.

Άλλα πράγματα μου φαίνονταν αστεία πριν πέντε χρόνια, άλλα τώρα. Τα διαβάζω καμιά φορά τα παλιά μου κείμενα και λέω «Θεέ μου τι μπουρδες». Αλλά αυτό δεν με σταμάτησε. Κι αυτό γιατί υπάρχουν άνθρωποι που περνάνε καλά

με τα γραπτά μου. Ξέρεις, είναι μεγάλη υπόθεση να κάνεις τους άλλους να γελάνε. Δεν θα ξεχάσω μια κοπέλα που δεν την ήξερα προσωπικά, απλά διάβαζε το μπλογκ μου και μου έστειλε ένα μήνυμα κάποτε που έλεγε: «Ήλιε μου θέλω να σου πω κάτι, έχω μια δουλειά που σιχαίνομαι, έναν άντρα στον κόσμο του και με τα παιδιά μου βριζόμαστε όλη μέρα. Η μόνη μου ευχαρίστηση είναι όταν γυρίζω το βράδυ σπίτι και διαβάζω τις ιστορίες σου. Η μόνη στιγμή της ημέρας που χαμογελάω. Να σαι καλά». Μετά από αυτό σου φεύγουν όλα τα διλήμματα. Όχι πως είχα, αλλά λέμε τώρα.

► **INFO**

Το Ημερολόγιο ενός Γραφίστα μπορείτε να το παραγγείλετε διαδικτυακά στο | <https://www.ydroplanobooks.gr/product/imerologio-enos-grafista/> Επίσης μπορείτε να το παραγγείλετε στο βιβλιοπωλείο της γειτονιάς σας.